

1. «İman, insanı sani-i Zülcelaline **Nisbet ediyor**» → Mazi, Ezel, Nokta-i İstinad, İman-ı Billah, Kuvvet-i İman
2. «iman bir intisabdır» → İstikbal, Ebed, Nokta-i İstimdad, İman-ı bil'âhiret, Nur-u İman
3. İman **hem nur, hem kuvvetir** (23. Söz)

23.S: iman nuru → muhabbet-i İlahiyenin ziyasını tazammum ediyor

4. Şua, 2.m: **İntisab-ı imanî tezkeresiyle**, → Kadîr-i Mutlak öyle bir Sultana istinad edersin ki,.

imanın → hakikati → nur tarafı → Esmâ-i hüsnaların bütünlüğünden
→ mahiyeti → mana tarafı → sıfatların bütünlüğünden (19. defter, 47)

23.10.2016-Kadir abi ev dersi: **Kul huvallahu ehad – nokta-i istinad - Kufuven Ehad– nokta-i istimdad'a** bakar

05.11.2016-Kadir abi ev dersi: **intisab** → **cüz-i iradesini külli iradeye bağlamak** (la havle ve'la kuvvete sırrı)

Enfus Lugat:

Nur-u iman: İmanın dışı vuruş kısmıdır ki mümkünata bakar, imanın mümkünata bakan yönüdür.

İmanın Allah cc bakan yönüne ise sırr-ı iman denir.

Diğer anlamı ise iman etmemizle birlikte kuvvelerimizde, latifelerimizde, duygularımızdalatifleşme başlar bu latifleşme imanımızın derecesiyle, ihlasımızla, sadakatimizle ve Sünnet-i Seniyeyi yaşamamızla orantılıdır.

İşte Nur-u iman, imanın bizim enfüsümüzde karşılığını bulması demektir, bu çerçevede herkesin Nur-u imanı farklılık arz eder. Nur-u imanın yatağı kalbdır. İmanın kendisi değil imanın içeriği. Sana kazanımları yani bana girerse ne tesir yapmış ne kazandırmış?

Sana imanın yaptırıcılığı... İmanın iki kanadı "nuru ve kuvveti".. İmanın nuru;

geleceğe, ebede, intisaba ve nokta-i istimdata bakar. İmanın kuvveti ise; maziye, ezele,

nisbete ve nokta-istinada bakar. Nur-u iman Arş'tadır.

Şuur-u İmanî

İmanın içi.. Sen onun içine giriyorsun, o seni bir yere taşıyor.. uzay mekiği gibi... İmanın şüphesiz ve vesvesesiz mertebesidir. Levh-i mahfuzdadır.

Ümit:

Herbir saadetin mayesi.

Her arzuyu öldüren ye'sin ölmesiyle hayat bulan ümid... (muhakemat)

Kendi ihtiyarlığımdan dolayı, iman noktasında Kur'ân'dan bulduğum rica ve tesellî nurlarından kaleme aldığım... bence bu risale benim gibi kabre yakınlaşmış bir ihtiyar adama kıymet takdir edilmeyecek derecede yüksek bir hakikatle yazılmıştır;

(Barla L. 280. mektup)

İhtiyarlar Lem'ası :

Yirmi altı

- RİCA
- ve ZİYA
- ve TESELLİYİ câmidir.

-bulduğum ricaları

-o ricalardaki teselli nuruna

-Gördüğüm ziya

-ve rast geldiğim rica kapıları

Havf ve Reca (Rica, ümit)

«ricalardaki teselli nuruna»

→ Rica (ümit) içinde teselli nuru (nurlu rica) var.

«ricaların ve ziyaların menbaı, madeni, çeşmesi, → imandır».

RİCA & ZİYA & TESELLİ veren imanı → zevk etmek & tesirâtını hissetmek için,

→ ihtiyarlığa lâayık

→ ve İslâmiyete muvafık ubudiyetkârâne bir tavr-ı şuardârâne takınmakla olur

Teselli ve ümitlerin haletlere etki derecesi (kuvveti ve parlaklığı) kişinin istidadına bağlıymış..

1. Rica

rahmet-i İlâhiye → rikkatli hazîn firâkı → **kuvvetli bir rica** ve **teselli nuruna çevirdi** (2. Rica)

Peygamberimizin → **nuru, şefaati, hediye-i hidayeti** → **karanlıklı ye'simi** → **nurlu bir ricaya çevirdi** (3. Rica)
nur, şefaati ve hediye-i hidayetden istifade etmenin yolu → **sünnet-i seniyyeye ittibâdır**

- bir nur,
- bir teselli,
- bir rica aradım

Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyânın semâsında parlayan **iman nurları** → **dehşetleri** → **teselliye**
→ **vahşetleri** → **ünsiyete çevirdi.**

Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan

→ **kuvvetli bir rica kapısını açtı** → **yüz derece fevkindeki ye'si dahi izale eder**
→ **hakikî bir teselli ziyasını verdi ki,** → o karanlıkları dağıtabilirdi.

derde → **deva**
zulmete → **ziya**
ye'se → **rica**

Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan → **kelâm, ferman, bir maden-i rahmetidir**
Bu ebedî hazinenin anahtarı:

- **iman,**
- **teslim,**
- **dinleyip kabul etmek,**
- **okumaktır**

.....7. Rica

- bir teselli,
- bir nur,
- bir rica kapısını aradım.

âhirete iman nuru → **hiç sönmez bir nur,**
→ **hiç kırılmaz bir rica verdi**

iman-ı bil'âhirette → **öyle bir rica** ve **bir teselli var ki**

yüz bin ihtiyarlık birtek şahsa gelse **o teselli mukabil gelebilir.**

iman-ı billâh → **ünsiyet verdi**

.....5. Rica

- bir rica,
- bir nur aradım.

iman-ı billâh → **öyle bir ünsiyet verdi ki,**

bulduğum **muzaaf vahşet** bin defa tezâuf etseydi, yine o **teselli kâfi gelirdi.** (6. Rica)

- **bu gurbetlere**
- **ve karanlıklara** nasıl dayanılır düşündüm.

- **nur-u iman,**
- **feyz-i Kur'ân,**
- **lütf-u Rahmân**

→ **beş karanlıklı gurbetleri, beş nuranî ünsiyet dairelerine çevirdiler.**

- **Acz** ve **tevekkülle,**
- **fakr** ve **iltica** ile → **nur kapısı açılır,** → **zulmetler dağılır** (6. mektub)

İş:17. ayetin tefsiri:

Ateşin ziyasından istifade ederlerken,

semavî bir âfetle ateşleri söner

ve **reca** (→ ye'se)

ve **ümitleri** (→ hüsrana)

tamamen ye'se ve hüsrana inkılâp eder.

iman nurları → **vahşetler ve karanlıkları tenvir edip ışıklandırdı**

→ **dehşetleri teselliye**

→ **vahşetleri ünsiyete çevirdi**

iman nur-u Kur'ân ile → dertlerime hem **derman,** hem **merhem oldu** (bk Hastalar Risalesi)

kuvvet-i imanla → **hüzünlerin zulmetlerini def edebilir**

nur-u imanla → **korkuları izale eder**

Nur-u Kur'ân ile:

→ **dert içinde dermanı** (zeval ve firak?)

→ **zulmet içinde nuru** (dünya ?)

→ **dehşet içinde teselli** (ölüm ?)

buldum

Lâ ilâhe illâ Hû cümlesiyle ders verilen **tevhid**

→ **parlak bir nur olarak, bütün o zulûmatı** (ruhta) **dağıttı**

→ bütün **mânevî zulûmatı dağıtır**

→ ve **mânevî yaraları tedavi eder**

23. Lem'a: İbadet ise, → mânevî yaralarına → tiryaklar hükmünde olduğunu

hakikî, daimî ve tatlı ezvâk-ı imaniye → Lâ ilâhe illâ Hû'da ve nur-u tevhidde buldum

imanı ışıktandıran & inkişaf ettiren → namaz ve niyaz var

يَا بَاقِيَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِيَ أَنْتَ الْبَاقِي **hakikî teselli verdi**

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (vefatının hüznünden gelen) **dehşetli mânâyı**

→ **aydınlattırarak**

→ ve **hakikî teselli**

→ ve **sönmez nur verdi**

nur-u iman tam kâfi geldi → ihtiyarlığımdan ve firak belâlarından gelen teessürâtıma

nur-u iman bana verdi :

→ kırılmaz bir **rica**,

→ kopmaz bir **ümit**,

→ sönmez bir **ziya**,

→ bitmez bir **teselli**

Kur'ân-ı Hakîmin nuruyla & ihtiyarlığımın ihtarıyla & iman dahi gözümü açmasıyla

• **bu hakikati gördüm.**

• **hakikî bir teselli**

• **ve kuvvetli bir rica**

• **ve parlak bir ziya gördüm.** (8. Rica)

ihtiyarlıktaki zaaf ve acz, → rahmet ve inâyet-i İlâhiyenin celbine vesiledir

bu hâlette,

• **gayet rikkatli**

• **ve firkatli,**

• **elemli bir hüznün ve gam,**

kalbime, başıma çöktü.

• **Kur'ân-ı Hakîmin nuruyla**

• **ve Gavs-ı Âzam Şeyh Geylânî Hazretlerinin irşadıyla**

o hazîn hâlet, → sürurlu ve neş'eli bir vaziyete inkılâp etti. (9. Rica)

• **bir teselli,**

• **bir rica aramaya başladım.**

..fünun-u hikmetten gelen

→ **zulûmat-ı ruhiye, ruhumu kâinata boğduruyordu.**

Cenâb-ı Hakîm rahmet ve keremi & Kur'ân-ı Hakîmdeki hikmet-i kudsiye

→ **felsefî meselelerin kirlerini yıkadı, temizlettirdi**

Hangi cihete baktım, **nur aradım; o meselelerde nur bulamadım, teneffüs edemedim.**

Kur'ân-ı Hakîmden gelen Lâ ilâhe illâ Hû cümlesiyle ders verilen tevhid

gayet **parlak bir nur olarak,**

• **bütün o zulûmatı dağıttı; rahatla nefes aldım.** (11. Rica)

.....

Cenâb-ı Hak **kemâl-i merhametinden**,

- **Kur'ân-ı Hakîmin nüktelerine**,
 - **sırlarına dair benim için medar-ı teselli bir nur ihсан etmişti.**
- Onunla o acı, elîm, hazîn vaziyetimi unutmaya çalışıyordum.**

,
→ **Bana يَا بَاقِي أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي أَنْتَ الْبَاقِي** dedirtti
→ **ve onunla hakikî teselli verdi.** (12. Rica)

o rikkatli hazîn firâkı,

- **kuvvetli bir rica**
- **ve parlak bir teselli nuruna çevirdi.**

Rahmet cilveleri → **en büyük Rica**
→ **ve en kuvvetli Ziya..**

Rahmeti bulmak için → **iman** (intisap etmek) **ve itaat etmek** (farz namazı kılmakla) (2. Rica)

Fıtratta → **aşk-ı beka**

İnsanın mahiyetinde → **rikkat-i cinsiye** ve **şefkat-i nev'iyeye** var (2. Şua, 3. meyve)

rikkatli

ve **hazîn**

ve **bir cihette karanlıklı bir hâlet** → **Bu ihtiyarlıklar içinde**

→ **dünyadan firak**

→ **ve sevdiklerimden iftirak** zamanı

yakınlaştığından, ihtiyarlık beni ziyade sarstı.

dostlarımdan

ve **sevdiklerimden**

mufarakat zamanının yakınlaştığını hissettim (karanlıklı ye'is)

→ **O mânevî**

→ ve çok **derin** (hadsiz)

→ ve **devâsız** görünen **yanarın** (dermansız)

merhemini aradım, bulamadım.

gafletten

ve kısmen de **ehl-i dalâletten gelen**

zulûmat evhamlarıyla → bize **firaklı ve karanlıklı görünen** → **berzah memleketi...**

sıhhat-i bedenim de bozulmuştu.

İhtiyarlıkla hastalık

- **müttefikân bana hücum etti.**
- **Başıma vura vura uykumu kaçırdılar.**

gurbetteydim.

Me'yûsâne bir hüzün

ve **nedametkârâne bir teessüf**

ve **istimdatkârâne bir hasret** hissettim. (ye'is ve karanlık)

dünya ile alâkaları kesilmeye başlayan

dünya ile bağlanan ipleri kopmaya yüz tutan

ihtiyarlığımın mebdeinde

yalnızlıkla

Gayet **hazîn ve rikkatli bir levha-i zeval ve firâkı,**

ihtiyarlığın ihtarıyla gördüm.

Şecere-i ömrümden hayatımın aşağı tabakalarına nazar gezdirdim

herbir senenin zarfında

sevdiklerimden ve **alâkadarlarımdan** ve **tanıştıklarımın** **hadsiz cenazeler var.**

Ve o **firak ve iftiraktan gelen**

gayet **rikkatli bir mânevî teessürat içinde,**

mufarakat eden dostları **düşünerek**

enîn edip,

İhtiyarlık bana ihtar etti ki:

Gündüz nasıl şu siyah bir kabre tebeddül etti, dünya siyah kefenini giydi;
öyle de, senin **ömrünün gündüzü** de **geceye** ve **dünya gündüzü** de **berzah gecesine**
ve **hayatın yazı** dahi **ölümün kış gecesine** inkılâp edeceğini **kalbimin kulağına söyledi**.

Bu **gurbet gurbet içinde**

ve bu **hüzün hüzün içindeki vaziyetten** --> bulunduğum **muzaaf vahşet**

dağlarda

yalnız

kendimi **birbiri içinde beş muhtelif renkli gurbetlerde gördüm**.

1-İhtiyarlık sırrıyla..akran ve ahbabım ve akaribim..beni bırakıp **âlem-i berzaha gittiklerinden** yalnız ve garip kaldım

2-geçen bahar gibi alâkadar olduğum **ekser mevcudat beni bırakıp gittiler**

3-vatanımdan ve akaribimden **ayrı düşüp yalnız kaldığımdan**

4-gecenin ve dağların **garibâne vaziyeti**

5-şu fâni misafirhaneden **ebedü'l-âbâd tarafına harekete âmâde olan ruhumu** fevkalâde bir gurbette **gördüm**

bu **gurbetlere**

ve **karanlıklara nasıl dayanılır düşündüm**

O beş karanlıklı gurbetleri

ihtiyarlığın başlangıcında

gayet **hazîn** ve **rikkatli** ve **firkatli** bir hâlet içinde, o yüksek kal'ada

geçmiş zamanın **derelerine**

ve gelecek zamanın **dağlarına baktırdı ve baktım**.

Birbiri içinde beni ihata eden

dört beş **ihtiyarlık karanlıkları içinde,**

Ankara'da **en kara bir hâlet-i ruhiye hissettiğimden,** (o vahşetler ve karanlıkları)

altı cihetten gelen

dehşet

ve **vahşet**

ve **karanlık**

ve **me'yusiyet içinde** çırpındığım hengâmda

vahşetli (o vahşetli mezar-ı ekber) **geçmiş zamanın** → gelen **zulmetli hüzünler** → **kuvvet-i iman**

zulmetleri def edebilir

ve **vahşet** → **çare ünsiyet ve nur**

Karanlık → **mahiyette**

vahşet ise → **kalbimizde oluyor** (19. defter, 35)

istikbal (o dehşetli kabir-i ekber) **dehşet verdi** (ünsiyet değil vahşet verdi) → **gelen korkular** → **nur-u iman izale eder**

Dehşet → **çare teselli**

Sağ ile soldan tevahhuş edip

hazır günden me'yus (umutsuz), ve **tevahhuş** → **ye'sin çaresi rica** (ümit)

Aşağısı → **derman değil, belki derdime dert kattı**.

arka → **Derdime merhem ararken, merhem değil, belki vahşet ve dehşet zehrini ilâve etti**.

vahşî evhamın hadsiz **karanlıklarından** (vahşet ve karanlık birlikte geçiyor, hüzün ve zulmette birlikte geçiyor)

ve hadsiz **mufarakat** ve **firakların elemlerinden** kurtulup

Ve bu altı cihetten gelen **dehşetlere** karşı bana **nokta-i istinad ve silâh-ı müdafaa** yok

O **hadsiz a'dâ** ve **hesapsız muzır şeylere** karşı tek bir silâh-ı insanî olan o cüz-ü ihtiyarî, Mazi ve müstakbele ait **emellerime ve elemelerime** faidesi yoktur.

Şu bütün **ihtiyaçlarımla** ve **zayıflığımla** ve **fakr** ve **aczimle** beraber

altı cihetten gelen **dehşetler** ve **vahşetlerle** perişan bir halde iken,

kalem-i kudretle sahife-i fitratımda **ebede uzanan arzular** ve **sermede yayılan emeller** âşikâre bir surette yazılmıştır, mahiyetimde derc edilmiştir.

Lügat: **Me'yus** → ye'se düşen kişi

Ye's: **emelinden kesilmek** (ebede uzanan arzular -sermede yayılan emeller)

altı cihetten gelen dehşetler ve **vahşetlerle** perişan bir halde iken,

dehşet → çare **teselli**

ve **vahşet** → çare **ünsiyet ve nur**

ve **karanlık** → çare **ziya, nur**

ve **me'yusiyet** içinde çırpındığım hengâmda, → **ye'sin çaresi rica** (ümit)

Şu hayat-ı dünyeviyeyi **sabit zannettik**.

O zan sebebiyle bütün bütün zayi ettik.

Evet, şu **güzerân-ı hayat bir uykudur**; bir rüya gibi geçti.

Şu **temelsiz ömür** dahi bir rüzgâr gibi uçar, gider.

Kendine güvenen

ve **ebedî zanneden mağrur insan**

zevâle mahkûmdur,

sür'atle gidiyor.

Hane-i insan olan → dünya ise → **zulûmat-ı ademe** sukut eder.

Emeller bekâsiz,

elemeler ruhta bâki kalır.

hayata → çok müştak

ve **ömre** → çok talip

ve **dünyaya** → çok âşık

ve **hadsiz emellerle**

ve **elemelerle müptelâ bedbaht nefsim**

(17. söz ve 26. lemadan)

4.Şua, 4. mertebe:

Vahşi evhamın hadsiz **karanlıklar** → **evham vahşi ve karanlıklı**

2. Mektup, mukaddime:

• **sahibini bulsa**

• **malikini tanısa**

o vakit

• **rahmetine iltica** eder (nokta-i istimdad) → **bütün ihtiyacını temin edecek bir hazine-i rahmet kapısını ona açar**

• **Kudretine istinad** eder (nokta-i istinad) → **bütün adasının şerrinden emin eder**

O **vahşetgah dünya** (geçmiş) → bir **tenezzügha döner** (gelecek) → ve bir **ticaretgah olur** (hazır gün)

4. Şua, 1.makam:

Müjde (ruha bakar) içinde → **şifa** (kalbe bakar) içinde → **lezzet-i maneviye var**

1. Kelime:

Kalp → **vahşet-i mutlaka** → **ebedi ferah** (istikbal)

Ruh → **hüzn-ü elim** → **daimi bir sürur** (mazi)

2. Kelime:

Alakadarlık ile → **Perişan** & **müteessir** → **ruh**

Bütün dünyanın mevcudatıyla → **kalb, ruh ve nefis alakadar** (25. L: 8. deva)

Keşmekeş içinde → **boğulan** → **kalp**

3. Kelime:

rahmeti bulup → **kudretine istinad eden** → **ruh**

4. Kelime:

Izdıraba düşen → **azap çeker**

Çaresi ise → **kudrete istinad** ve **merhametini ittiham etmemek**

5. Kelime:

(2. Şua, 1. mk, 3. meyve) mesrurâne **terhis mânâsında bir zâhirî mevt ile** bir zevâl perdesi altına girer,

Zevâlden → **elem** → **feryat** → (23. S: **kalbi kanatıyor**)

17. Söz: o elemli mecazî muhabbetler → şu **tasavvur-u zevâlden** gelen **elemden** birer **feryattır**.

zevâlle acılanan mülâkatlar (o zevâl-âlûd mülâkatlar) → **keder** ve **meraka** değmez; **iştîyaka** hiç lââyık değildir.

17. Söz: Güzel değil **batmakla kaybolan bir mahbup**. Çünkü **zevâle mahkûm**, hakikî güzel olamaz.

Aşk-ı ebedî için yaratılan ve âyine-i Samed olan kalb ile sevilmez ve sevilmemeli.

17. Söz: Bir **matlup** ki **gurupta gaybûbet etmeye mahkûmdur**; **kalbin alâkasına, fikrin merakına** değmiyor.

Âmâle merci olamıyor. Arkasında gam ve **kederle teessüf etmeye** lââyık değildir.

Nerede kaldı ki, **kalb** ona **perestîş etsin** ve ona **bağlansın, kalsın!**

17. söz: **meyusan feryad eden** → **zahire müptelâ olan akıl** (zahirperest ve sermayesi âfâkî malûmattan ibaret olan

akl-ı dünyevî) → (şu **keşmekeş** kâinatta **perestîş ettiği** şeylerin **zevâlini görmekle**) → **silsile-i efkârı hiçe**

ve **ademe incirar ettiğinden, hayretinden** ve **haybetinden meyusâne feryad ediyor** → **Hakikate giden bir doğru**

yol arıyor

17.Söz: **fikr-i insanî**, → **Esbab içine dalan** → **şu zelzele-i zevâl-i dünyadan hayrette kalıp meyusâne fizar ediyor**

Vücut-u hakikî isteyen vicdan, → İbrahimvâri **enîniyle mahubât-ı mecaziyeden** ve **mevcudat-ı zâileden**

kat'-ı alâka edip Mevcud-u Hakikîye ve **Mahbub-u Sermedîye bağlanıyor** → **Vicdan dahi fânilerden yüzünü**

çevirdi.

17. Söz: **kalbim** → İbrahimvâri **لَا أُحِبُّ الْأَفْلِيْنَ** ağılamasıyla **ağlıyor ve bağılıyor**. → **zevâl-âlûd mülâkatlar**, o **elemli mecazî muhabbetler** **derdinden ve belâsından** → **Kalb dahi mecazî mahbuplardan vaz geçti.**

(20.M -kalbi vahşet-i mutlakadan)

17. Söz: Ve bâki bir mahbubu arayan **ruh** (20. M: Hadsiz hâcâta müptelâ, nihayetsiz a'dânın hücumuna hedef olan

ruh-u insanî) **dahi**, **لَا أُحِبُّ الْأَفْلِيْنَ** → **feryadını ilân ediyor**. → **uful edenlerden ve zevâl bulanlardan ruh elini çekti.**

(20.M ruhu hüzn-ü elîmden kurtarıp)

17. Söz: Bir **mâbud** ki **zevâlde defnoluyor**; onu **çağırmam, ona iltica etmem**. Çünkü **nihayetsiz muhtacım ve âcizim**.

Âciz olan, benim **pek büyük dertlerime devâ bulamaz, ebedî yaralarımam merhem süremez**. Zevâlden kendini kurtaramayan nasıl mâbud olur?

6. Kelime:

Fenada → **hüzün** → **pişmanlık** (geçmişe bakıyor)

17. Söz: Bir **maksut** ki **fenâda mahvoluyor**; o maksudu **istemem. Çünkü fâniyim**. Fâni olanı istemem, neyleyeyim?

K.L, 71.mektub: **fâniyatta** → yani **geçmiş muvakkat vaziyetler**,

ehl-i dünya için, → **fenâ-yı mutlak karanlıklarında** → **mâdumdur**;

ehl-i hidayet için mevcuttur diye gördüm.

Zeval ve fena → **geçmişe bakıyor**. **Çare** → **nokta-i istinad** (Alla'a iman)

daimî ve tahribatçı olan → **zevâl ve fenâ**

mütemâdi ve tefrik edici olan → **mevt ve adem** (istikbale bakıyor)

2. Şua, 1.makam, 3.meyve:

Sonra **zevâl ve fenâyâ baktım. Gördüm ki**, sinema perdeleri gibi ve güneşe mukâbil akan kabarcıklar misillü,

• lezzet verici **bir teceddüd-ü emsaldir**,

• bir **tazelenmektir**.

• Ve Esmâ-i Hüsnânın çok hasnâ ve güzel **cilvelerini tazelandirmek için** âlem-i gaybdan gelip âlem-i şهادette **vazifedârâne bir seyerandır, bir cevelândır**.

• Ve **cemâl-i rububiyetin** hikmettârâne bir **tezahüratıdır**.

• Ve mevcudatın hüsn-ü sermedîye karşı bir **âyinedarlığıdır, yakînen bildim**.

4. Şua, 5. bab:

- herkes gibi benim de **bir mahbubum** olan koca dünyanın **zevalini ve fenasını** ve içindeki **zihayatın ölmesini düşündüğüm**den çok elim ve derin **dertlerime merhem olarak** حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ buldum.
- **mevt ve ademden** (istikbale bakıyor) → **ürkmek**
- ve **zevalden** (maziye bakıyor) → **teessüf etmek** yerinde değildir.
- **adem, zâil bir vücuttan daimî vücutlara** geçiş için **bir ünvandan başka birşey değildir**.

8. Kelime:

Firak → **yara** → **parçalıyor** (23.S) → **müjdeler tedavi eder, merhem sürer**

Zeval → **incitir**

Firak ve zeval ile → bütün dünyanın mevcudatıyla olan **alakadarlık kesilir** → sende **hadsiz yaralar açılır** (25. L: 8. deva)

4. şua, 5. bab:

Dehşetli bir elem ve firak; belki **hadsiz firaklardan** gelen **bir zulmet hissettim**.

Zeval ve firak → **darbe** (25. deva)

4. Şua, 5. bab:

dünyaya **baktım**, birbiri içindeki **mevcudat tabakatına** ve **mehasinine** herkes gibi **meftun idim**.

Âdeta **şedit bir muhabbetle alakadar idim**. Halbuki,

- pek **zahir bir surette fena ve zevalde yuvarlanmalarını aklen müşahade ettim**.
- **Dehşetli bir elem ve firak**; belki **hadsiz firaklardan** gelen **bir zulmet hissettim**.
- **Birden "Hasbünallahi ve ni'me'l-vekîl" ayeti otuz üç mertebesi ile imdadıma yetişti**.

.."Hasbünallahi ve ni'me'l-vekîl" diğeri, "Lâ havle velâ kuvvete illâ billahi'l-aliyyi'l-azîm" in meratibine dair olacaktı.

Bu iki mübarek kelamın meratibi ilimden ziyade **fikir ve zikir olduğundan** Beşinci Bab olarak Arabî zikredildi.

...bu cümle-i mübarekenin **çok envarını ve makamâtını gördüm**. **Beni çok müthiş zulümattan ve vartalardan kurtardı**.

4. Şua'da 5. baba'nın 1. nüktesi

insanlığın acizlik → **hastalığına**

ve insanın fakirlik → **illetine** → **iyi gelen bir ilâçtır**.

9. Kelime:

Meyus → **feryat** (meyus kişi feryat eder)

Vazife (ticaret) → **zahmet** → **rahat ve rahmet**

Hizmet (memuriyet) → **meşakkat** → **ücret**

11. kelime:

Esbab → **dağdağa**

Vesait → **karanlık perde**

25. Lema:

Musibettede ve hastalar nev-i beşerde 10/1 kısmını teşkil eder. (müminlerde (bk. Lem'alar fihrist)

Deva içinde (manevi reçete) → **teselli ve merhem var**

Maddi reçete doktordan alınıyor.. manevi reçete ise 25. Lemâ

- **Gelenlerin gitmesi**
- **Gençlerin ihtiyarlaşması**
- **Zeval ve firakta yuvarlanış**

Bunlar bize İnsan bu dünyaya keyif sürmek ve lezzet almak için gelmediğini gösteriyormuş..

8. deva:

Günahlar → **hayat-ı ebediyede daimi hastalık**

→ **hayat-ı dünyeviyede** ise «**kalb, vicdan, ruh**» için **manevi hastalıklardır**

günahlarla yaralan ruhun hastalığı bedene sirayet edince maddi hastalık çıkabiliyor. Mizaç bozukluğu ile beden hastalandığında ise ruhsal hastalıklar çıkabiliyor (vesvese risalesi dersi Kadir abi 08.11.2016)

Dehşetli hastalık → **Günahları düşünmemek**
→ **ahireti bilmemek**

Kalp, ruh ve nefis → bütün dünyanın mevcudatıyla **alakadar**

O alakalar → **firak ve zeval ile kesilir** → sende **hadsiz yaralar açılır**

- **Ahireti bilmiyor**
- **Ölümü idam-ı ebedi tahayyül ediyorsan**
yara bere içinde dünya kadar hastalıklı bir (manevi) **vücudun var**

- **Dünyaya muhabbet**
- **Ve alak yüzünden ehl-i gafletin** → dünya gibi büyük **hasta, manevi bir vücudu var**

Hadsiz yaralı

ve **hastalıklı** bu büyük manevi vücudun **hastalıklarına**

→ **kat'i ilaç**

→ **kat'i şifa verici tiryak** → **iman ilacını aramak** ve **itikadı düzeltmektir**

İman ilaçtır.

İman → **yara bere içindeki dünya gibi büyük manevi vücuduna** → **hakiki şifa verir** (yaralardan kurtarır)

Tesirini nasıl gösteriyor ? → feraizi mümkün olduğunca yerine getirmek ile (25.deva)

Tesirinin nasıl men'ediyor ?

→ **gaflet**

→ ve **sefahet**

→ ve **hevesat-ı nefسانيye**

→ ve **lehviyat-ı gayr-ı meşrua**

İman ilacını bulmakta en kısa yol:

Gaflet perdesini → **maddi hastalık yırtar**

Yırtılan perde altında ise → **acz ve zaaf penceresi var**

Acz ve zaaf penceresi ile → **bir Kadîr-i Zülcelal'in** → **kudret ve rahmetini tanımak**

15. Deva:

Müfarakat → **elim ve acı** (ehl-i dünya için)

20. Deva:

Hakiki hastalık → **Tedavi için ilaç almak** (her derde deva-derman halk etmiş)

Vehmî hastalık → **en müessir ilacı** → **ehemmiyet vermemektir**

25. Deva:

İmanı inkişaf ettirmek :

- **Gayet nafi'**
- **Her derde deva**
- **Hakiki lezzetli kudsi bir tiryak.**

O tiryak-ı kudsi olan iman ve **imandan gelen ilacı istimal etmek:**

- **Tövbe**
- **İstiğfar**
- **Ve namaz**
- **Ve ubudiyetir**

14. Rica: (not: 4. Şua, 1.Mertebe: ..çok kıymetli bir **hakikat** olmakla beraber çok **ince ve derindir**. Hem bu Birinci Mertebe, bana mahsus gayet ehemmiyetli bir **muhakeme-i hissî** ve gayet **ruhlu bir muamele-i imanî** ve gayet **gizli bir mükâleme-i kalbî** suretinde, **mütenevvi ve derin dertlerime şifa olarak tebarüz etmiş**. Bana tam tevafuk eden tam **hissedebilir**. Yoksa tam zevk edemez...)

Bir zaman

ehl-i dünya beni herşeyden tecrit ettiklerinden,

- **beş çeşit gurbetlere düşmüştüm.**
- Ve ihtiyarlık zamanımda **kısmen teessürattan gelen beş nevi hastalıklara** giriftar olmuşum.

Sıkıntıdan gelen bir gafletle,

Risale-i Nur'un

- **teselli verici**
- ve **medet edici nurlarına** bakmayarak, doğrudan doğruya **kalbime baktım** ve **ruhumu aradım.**

Gördüm ki,

1. **gayet kuvvetli bir aşk-ı bekâ** → (1. mertbe-i nuriye-i Hasbiye) **şuur-u imanî ile hakkalyakîn bildim ki;** fıtratımda çok şiddetli olan aşk-ı bekâ, Bâki-i Zülkemâlin bekâsına, varlığına iki cihetle bakarken, **enâniyetin perde çekmesiyle** mahubunu kaçırmış **âyinesine perestiş etmiş** bir serseme dönmüş gördüm.

bendeki bekâyaya değil, belki sebepsiz ve bizzat mahub olan kemâl-i mutlak sahibi **Zât-ı Zülkemâlin ve Zülcemâlin bir isminin bir cilvesinin mâhiyetimde bir gölgesi bulunduğundan**

2. ve **şedit bir muhabbet-i vücut** (4. mertbe-i nuriye-i Hasbiye)

3. ve büyük bir **iştihak-ı hayat** (5. mertbe-i nuriye-i Hasbiye)

4. ve **hadsiz bir acz** → (4. şua, 5. bab: herşeye kâdir olan Kadîr-i Mutlakın kudret mertebelerine (4. şua 2.mertbe-i nuriye-i H): "Elleri bağlı, zayıf ve hasta bir tek adama ordular taarruz ediyor. O bîçarenin (yani benim için) **bir nokta-i istinad yok mu?**" diye **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** âyetine müracaat ettim. **Bana bildirdi ki:"İntisab-ı imanî tezkeresiyle, Kadîr-i Mutlak** öyle bir Sultana **istinad edersin ki,..** (14. rica: Madem sen **intisab-ı imanî tezkeresiyle böyle bir nokta-i istinad bulabildiğinden**, hadsiz bir **kuvvete ve kudrete dayanabilirsin.»**)

5. ve **nihayetsiz bir fakr**, (4. Şua, 5. bab: herşeyi rahmetiyle kaplayan Rahîm-ı Mutlakın rahmet derecelerine) (4. Şua 2.mertbe-i nuriye-i H): Ve hadsiz **fakrım ve ihtiyacım cihetinde dahi bir nokta-i istimdat için** yine o âyete müracaat ettim. Bana dedi ki: "Sen **memlûkiyet ve ubûdiyet intisabıyla** öyle bir **Mâlik-i Kerîme mensup ve iaşe defterinde mukayyetsin ki,..**)

bende hükmediyordu.

Halbuki

- **müthiş bir fenâ, o bekâyı söndürüyor.** (6. mertbe-i nuriye-i Hasbiye)

Meyusâne başımı eğdim.

Birden, **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** imdadıma geldi,

"**Beni dikkatle oku**" dedi.

Ben de **günde beş yüz defa okudum.**

Okudukça,

- yalnız **ilmelyakin ile değil,**
- **aynelyakin ile çok kıymettar envârından** dokuz mertbe-i hasbiye bana inkişaf etti. (4. Şua: Benim için **aynelyakîn** sûretinde inkişaf eden **çok kıymettar envârından bir kısmını** ve **yalnız dokuz nurunu** ve **mertebesini** icmalen yazıp, **eskiden** aynelyakîn ile değil, belki **ilmelyakîn ile bilinen tafsilâtını** Risale-i Nur'a havale ediyorum.)

(Bunun edillesi,

zevi'l-ihsâsı hayrette bırakacak

gayet derin

ve dakik

on iki hemhemler

ve şuur-u imanlarla

Risale-i Hasbiyede beyan edilmiştir.)